

"EDINOST"

Published weekly at
206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing proprietor
in Slovenian Language

Registered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. P.

EDINOST

Izjava vsak petek v slovenskem jeziku. Naslov lista:
206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Dopisi brez podpisa se ne vpoštevajo. Rokopis nenaravnih člankov in dopisov se ne vrača.

Sedemindvajseta obletnica velike revolucije

Ena od najznačilnejših enako v tekoči dobi kakor tudi daleč v bodočnosti, je obletnica velike ruske revolucije.

Dne 7 novembra oboroženi delavci in kmeti, so strmoglavili bivšo carsko korupcijo in brezobzirno oblast, ter vzpostavili vlado nove človeške družbe in z dolobami novega družabnega reda, kjer ni izkorisčanja človeka po človeku in tudi narodnega ter nacionalnega zapostavljanja in nepravičnosti. Ampak vladu socijalna pravičnost in enakopravnost ne glede na narodnost, spol ali pa poklic. Vsak državljan je že po državnem ustavu zaščiten in mu ni treba skrbeti, kako naj plača šolnino in kako se bo preizvrnil na starata leta. Matere tudi niso v skrbeh glede poroda in zdravniških stroškov, delavci ne trpe strahu radu poškodb v tovarni itd., ali pa poljedelci glede vremenske nezgode. Vse to in število raznih socijalnih privilegij, je danes last narodov Sovjetske Unije, katere so nekoč vživali izključno zelo omejeni sloji, namreč carski izvoljeni, veleposestniki in kapitalisti.

Toda poleg vidnih dejstev, kaj pomeni dejanska svoboda in življenska demokracija, skozi razvojno dobo opazimo ne samo nešteta gorja in trpljenje, lakoto in stradanje ljudstva po prvi svetovni vojni in za časa revolucije, ampak tudi zunanjih intervencij in blokado, vsled česa je ljudstvo bilo prisiljeno požirati sline mesto kruha in stisniti jermen okrog pasa s zavestjo in samopožrtovalnostjo, da zgradi novi dom, novo gospodarstvo in novo silo, katero danes po preteklu 27 let občuduje cel svet.

Narodi Sovjetske Unije so vztrajali tako v izgraditvi mogočne socialistične države, kakor tudi v tekoči vojni proti eni najbolj oboroženi vojni mašini, nemškega fašizma. Cel svet razen delavskega pokreta in onih voditeljev, ki so vedno zagovarjali Sovjetsko Unijo kot reševalko suženjstva, je z nekim nezaupanjem zrl na vzhodno bojno črto po 21-tem juniju leta 1941.

Horde nemškega kaprola, katere so v pisanem stanju vdrl skozi mejo Sovjetske Unije in brezobzirno uničile poleg mest in vasi, na tisoče in tisoče nedolžnih ljudi, žena in otrok, prav gotovo niso polagale kakšno pozornost na novo človeško družbo, novo kolektivno gospodarstvo in pa jekleno vdanost svoji novi domovini ljudstvu Sovjetske Unije. Kaj še. Nemški kaprol je vnaprej odrečunal šest tednov za "popolni poraz" armade Sovjetske Unije. Tudi na zunaj so zatrjevali njegovo napoved in začeli prelivati krokodilsko solze, češ ko bi ne bil ubit Tuhačevski, Radek, Zinovjev, Kamenev itd. Preteklo pa je ne samo šest tednov od tega časa, ampak tri leta in zgočain, Nedić-Pavelić-Rupnik in take izdajalske družine z Armando je bila daleč bolj varna brez raznih Laval-Petain, Nedić-Pavelić-Rupnik in take izdajalske družine z novimi generali in maršali ter neomajano enotnostjo naroda. To so sicer nepobitni fakti, kateri bodo ohranjeni v daljni bodočnosti človeštva opozarjančno ga pred nevarnostjo s ozirom na razne proti narodne elemente, da jim pravočasno pristriže peruti in zapečati njih usodo za svoj nadaljni obstanek.

Sedemindvajseta obletnica velike ruske revolucije bo praznovana to leto v znamenu približavajoče zmage nad nemškim fašizmom, obenem pa v znaku priznanja Sovjetski Uniji in Rdeči Armadi, za rešitev sveta pred fašistično tiranijo. Ta dan je posebne važnosti za narode in človeštvo vseposod in prav posebno za nas Jugoslavane, kajti junaški oddelki Rdeče Armade, kateri so sem od leta 1941 zaobrnili kolo zgodovine v smer popolnega poraza nemškega fašističnega reda, ter izgraditvi novega povojnega sveta na podlagi in določbah zavezniškega sporazuma v Teheranu, danes rama ob rami osvobojujejo vred z slavno Narodno-ovsobodilno armado pod vodstvom maršala Tita — Jugoslavijo in ostali svet. Zato je 27-ta obletnica velike ruske revolucije najznačilnejša obletnica za človeštvo v splošnem.

Proslavimo ta dan v znaku nezljomljive protifašistične enotnosti in v znaku neumrlevega zaveznosti z narodi Sovjetske Unije, kot najmočnejša zagotovitev za trajen mir, narodni progres in narodno enakopravnost.

Naj živi velika Sovjetska Unija, njen veliki vodja maršal Stalin in slavna Rdeča Armada!

Osvobojenje Beograda

Dne 21. oktobra oddelki pod vodstvom maršala Tita vred z oddelki Rdeče Armade, so zmagoslavno vkorakali v glavno mesto Jugoslavije — Beograd.

Kakšna radost in odoživiljenje je zavladalo med ljudstvom jugoslovanskega porekla ne samo v domovini, ampak tudi v izseljeništvu, pričajo številni pozdravi naslovjeni potom javnosti z strani raznih ustanov in drugači javnih delavcev in uglednih predstavnikov.

Bivši jugoslovanski protinarodni režimi, kateri so le s pogledom na zemljevid trpeli strah pred razdaljo med Beogradom in Moskvo, so skušali z vsemi sredstvi označiti Moskvo kot nekaj na drugi strani sveta. Daleč — prav daleč in nedosegljivo. Bližje sta bila seveda Rim in Berlin, za bivše jugoslovanske krmilce ne samo za sodelovanje, ampak bombardiranje in vničevanje narodov in narodnega imetja v Jugoslaviji.

Toda iz tako "velike daljave" Moskva ni prišla v Jugoslavijo, oziroma Rdeča Armada vničevati mesta in vasi, tudi ne moriti tisoče nedolžnih prebivalcev, ampak osvoboditi prestolico in Jugoslavijo od nemških rabljev in njih privrženih domačih izdajalcev po vzoru Nedića, Pavelića, Mihajlovića, Rupnika, Novaka in družine.

Svečenik Maletič je v enem svojem govoru omenil: "V Jugoslaviji ste morali takoj v pričo če ste omenili samo 'R', kar bi značilo Rusijo, takoj se izgovoriti na 'rimbo' da ne zapadate kazni." Tako so torej bivši protinardni krmilci v Jugoslaviji delili svobodo besede in misli napram veliki bratški državi, najblžji po plemenu in jeziku narodom Jugoslavije, katera je prožila sedaj ne sa-

Poslanica pisatelja Adamiča,**ČASTNEGA PREDSEDNIKA JUŠNO-SLOVANSKIH AMERIKANCEV OB OSVOBOJENJU BEOGRADA**

"Ves svet je že slišal o tem kaj se godi v Jugoslaviji. Jugoslavija je na tem, da postane svobodna in se znebi strahot nemške okupacije in sramote narodnih izdajalcev, njihovih pomagačev in sokrincev. Za nas tukaj v Ameriki je to velika vest — prav posebno za one, ki so kot jaz bili rojeni v Jugoslaviji.

"Govorim vam, vsem, ki se borite in ki delate v Jugoslaviji, kot častni predsednik Slovensko-ameriškega narodnega sveta, ter kot ameriški pisatelj, ki mnoge izmed vas osebno pozna še izza časa svojega obiska v Jugoslaviji pred 11 leti; v teku zadnjih dveh let sem si prizadel, da bi objasnil in raztolmačil Amerikancem čudoviti razvoj ovsobodilne borbe, ki se je začela v moji rojstni Sloveniji, ki se je potem vnela v Srbiji pod neposrednim vodstvom Tita, ter se v teku zadnjih dveh let razširila po vsej deželi. Dolgo časa je vladala v Ameriki precejšnja zmeda

glede dogodkov v Jugoslaviji. Danes pa razume skoro vsa Amerika kaj se je pripetilo in zakaj. In Amerika je hvaležna in navdušena.

Mnogi Amerikanci so spoznali v teku zadnjega leta ali pa v teh zadnjih mesecih, da je ono kar se dogaja v Jugoslaviji zelo sorodno naši lastni ameriški revoluciji pred sto-in-šestdeset leti, v kateri so se tudi nazivali nekateri naših borcev partizani. Vaši jugosloveni partizani so celo zdubili v nas ponos nato, da so prvi svobodoboreci, ki so se nazivali partizani, nastopili v ameriški zgodovini.

Večina Amerikancev je dobila silno globok vtis od maršala Tita, njegovega sijajnega in hrabrega vodstva, mnogi izmed nas smatralo, da je ena velikih osebnosti, ki je prišla napovršje v tej strahotni zmeščavaju groze in slave v tej vojni. Mnogi izmed nas smo polni občudovanja ko čujemo ime-

na drugih jugoslovanskih prvakov — Josip Vidmar, Vladimir Nazor, Ivan Ribar, Boris Kidrič in generalov Popovič, Dapčevič in drugih. Pozdravljam vas vse.

Zdaj, kot sem rekel in kot vi celo bolje veste kot jaz, je dan vaše popolne osvoboditve tek pred nami. Želim, da bi vedeli, vsi vi borci in patriotje, da so mnogi izmed nas v Ameriki navrhni s ponijočnostjo, ko gledamo na vaše vojaške in revolucionarne uspehe, da delimo z vami občutek zmagoslavlja ter da bomo nadaljevali svoja prizadevanja, da vam pomagamo materialno in moralno v teku mesecev in let, ki prihajajo, ter da smo tudi prepričani, da boste vi sami storili vse potrebno v smotru, da vaša zmagica, ki je tudi naša zmagica, požene v bodočnosti kati tistega cvetja, ki so si ga zaslužila hrabra ljudstva Jugoslavije. —

**SMRT FAŠIZMU!
SVOBODA NARODU!"**

Civilna bolnica v Trebnjem na Dolenjskem

(Povzetno iz "Kmečkega Glasa" št. 4, april 1944.)

"V Trebnjem je bila ustavljena bolnica za civilno prebivalstvo novomeškega področja in da nima z vojaškimi edinicami nikake zveze. Zdravljenje v bolnici je brezplačno. Zdravje vsakega slovenskega človeka je del narodnega bogastva. Zato je dolžnost vseh slovenskih ljudi, skrbeti za zdravje vsakega posameznika, posebno za tistega malega človeka, ki nima denarnih sredstev, da bi si lahko privoščil zdravljenje. Ob koncu naj še omenim da posluje bolnica že tri meseca. Na srečo še nismo imeli smrtnega slučaja, pač pa je že bolnik zapustil našo bolnico popolnoma ozdravljen. Tudi ostalim bolnikom se zdravje očitno boljšuje. Prebili smo

led nezaupanja, ki se prav rado pojavi ob vsaki novi stvari. Danes pa moramo že premisliti o razširitvi bolnice, ker število bolniških postelj ne zadostuje".

Opomba uredništva: Enako je poskrbela tudi Bela Krajina za svojo civilno bolnico, katero vodijo najboljše moći. Vse to dokazuje, s kakšno požrtvovalnostjo gradita slovenski narod in nova ljudska oblast bodoč zdravstveno službo. Naši zdravniki niso niti podobni več onim, ki so nekoč odrivali kmečkega človeka, ko je bil najbolj potreben pomoči. Zdravnik pri nas postaja apostol trpečih ljudi, njihov rešitelj in ljudstvo ne čuti do njega le spoštovanje, ampak ga naravnost ljubi.

S.A.N.S.

Štajerska junakinja Lenčka Mrzeljeva

(Povzetno iz "Slovenskega Porocevalca" št. 13 z dne 1. julija 1944.)

Vsa Mislinjska dolina govori s ponosom o svoji junakinji Lenčki, mladem, preprostem dekle, ki je postal ţrvet izdajalskih strelov, dekle, ki je raje umrl, karob, da bi se pestilo odpeljati in mučiti od hitlerjevskih rabljev. Pa ne samo v Mislinjski dolini, po vsej Štajerski gre danes glas tej junakinji, ki je s svojim dejanjem vrgla germanizatorjem in domaćim izdajalcem v obraz nov dokaz, da slovenski narod na Štajerskem ne bo biti suženj, ne bo biti hlapec, da hoče živeti in si kljub vsemu terorju in ţrtvam priboriti svojo slobodo. Naj kričijo in besni raznimi gauleiterji in bundes-führerji, da hočejo Štajerci postati Nemci, toda narod, ki ima take Lenčke, ne bo nikdar in nikoli propadel, najmanj pa bo dopustil ponemčenje. Takih Lenčk je na Štajerskem še mnogo in ravno take Lenčke so dokaz odpornosti, žilavosti in borbenosti našega naroda na Štajerskem.

Pri vseh teh akcijah je bila Lenčka prva med prvimi, ves dan je bila na delu, niskar na mirovala. Drugi dan je dobila nalogo, da prenesе važno pismo neki naši edinici.

"Lenčka, to pismo je zelo važno in ne sme za nobeno ceno pasti v roke okupatorja," ji je bilo naročeno. Brez ugovora se je Lenčka s klesom odpravila na pot proti Šmartnu. V Šmartnem jo je ustavila nemška policija, med katero je bila tudi gesapoški hlapec Wehrmann Zorec Pepi iz Maribora, ki je takoj pristopil k Lenčki, jo preiskal in našel pismo.

"Ne sme pasti v roke sovražniku!" je stopilo pred oči Lenčki. Tako se je znašla in iztrgala pismo iz rok izdajalskega Iškariota, ga v trenutku raztrgal na drobne koščke in ga tako uničila, da ni bilo mogoče ničesar več razbrati. Izdajalec je skušal zgrabit, toda Lenčka ga je podrla na tla, in drugega, ki je priskočil na pomoč, odrinila. Še trije policistji so moralni priti, da se jim je posrečilo Lenčko zvezati in odpeljati. Zvezano sta politici in že imenovani wehrmann odpeljala.

Bilo je na dan 1. maja. Na predvečer so goreli po vsej Štajerski kresovi, naše hrabre edinice so proslavile praznik z napadi na postojanke. Vdrle so v Šoštanji v Velenje ter uničile velenjski rudnik, kjer je XIII. SNOB zaplenila prvi top na Štajerskem. Vse glavne ceste stranske poti so bile posez z našimi pravomajskimi letaki, lističi s parolami, v samem Šmartnu pri Slovenskem gradu so bili po hišah nabiti letaki, celo na zidih.

Bilo je na dan 1. maja. Na predvečer so goreli po vsej Štajerski kresovi, naše hrabre edinice so proslavile praznik z napadi na postojanke. Vdrle so v Šoštanji v Velenje ter uničile velenjski rudnik, kjer je XIII. SNOB zaplenila prvi top na Štajerskem. Vse glavne ceste stranske poti so bile posez z našimi pravomajskimi letaki, lističi s parolami, v samem Šmartnu pri Slovenskem gradu so bili po hišah nabiti letaki, celo na zidih.

"Kaj bi o bolnici še lahko napisali?"

"Bolnica je zdravili zadostno preskrbljena. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da je lekarstvo v Trebnjem sestavni del naše bolnice. Res, da nam od časa do časa primanjkuje kaka specijaliteta, vendar pa imamo na zalogi zadostno količino v lekarni izdelanih zdravil, ki v polni meri izpoljujejo vse vrzle."

"Kaj bi o bolnici še lahko napisali?"

"Bolnica je zdravili zadostno preskrbljena. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da je lekarstvo v Trebnjem sestavni del naše bolnice. Res, da nam od časa do časa primanjkuje kaka specijaliteta, vendar pa imamo na zalogi zadostno količino v lekarni izdelanih zdravil, ki v polni meri izpoljujejo vse vrzle."

"Bolnica je zdravili zadostno preskrbljena. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da je lekarstvo v Trebnjem sestavni del naše bolnice. Res, da nam od časa do časa primanjkuje kaka specijaliteta, vendar pa imamo na zalogi zadostno količino v lekarni izdelanih zdravil, ki v polni meri izpoljujejo vse vrzle."

"Bolnica je zdravili zadostno preskrbljena. Upoštevati moramo namreč dejstvo, da je lekarstvo v Trebnjem sestavni del naše bolnice. Res, da nam od časa do časa primanjkuje kaka specijaliteta, vendar pa imamo na zalogi zadostno količino v lekarni izdelanih zdravil, ki v polni meri izpoljujejo vse vrzle."

Dr. Stanko Vuk

(Povzetno iz "Slovenskega porocevalca" št. 13 z dne 1. junija 1944.)

Dne 10 marca so belo-plavci izdajalci v Trstu umorili dr. Stanka Vuka in njegovo ženo Danico, ki sta odhajala v partizane. Zavedali so se kakšen udarec zanje bil javni pristop Vuka k Osvobodilni Fronti. Da bi zabrisali svoj zločin in vnesli zmedo v osvobodilni gibanje na Primorskem, so jasno zakričali in hoteli način na katerem so zmedili. Spriči jasni dokaz, kdo je umoril Stanka Vuka, so morali umolknit.

Smrt Stanka Vuka ne sme nezaslišano mimo nas. Niso samo prijateljska čustva, ki ohranjajo svetel spomin na dragega v odkritega tovariša. Več je! V načini podoba mladega človeka, ki je zrastel z to našo slovensko zemljo, ki jo je

VSEM KANADSKIM SLOVENCEM IN SLOVENKAM

Dragi bratje in sestre: Mi Slovenci iz Sudbury, Ontario, delamo skupno z brati Hrvati in Srbji in Bolgari, pri nabiranju pomoči za Jugoslavijo. Zbiranje pomoči se je vršilo že precej časa, ali glavno delo se je šele sedaj začelo. Ker danes imamo odprtia pota, pomoč poslati v staro domovino, mi vam bratje in sestre danes sporočamo, da ne bo ostal ne den Slovenec v Sudbury, kateri bi ne dal pomoč za Jugoslavijo. Pozivljamo vse Slovence in Slovenke, ne glede kje se nahajajo in kakšen je njihov poklic, da storijo kakor mi! Združimo se vsi in delamo roka v roku po vzgledu naših bratov in sester v starem kraju. Naj ne bo med nami kogar koli, kateri bi ne pomagal ali celo ovriral pri zbiranju pomoči za naš narod ali pa pri zagovarjanju njegove svete in opravljene borbe.

Pomagajmo Narodno-svobodilni armadi pod vodstvom maršala Tita, da uspešno izvede največje delo naših narodov, za svobodo srčno in demokratično Jugoslavijo, kjer ne bo prezira in ne tlačenja v narodnih ali socijalnih ozirih. Pomagajmo na polju dela združitve v močno enoto vseh kanadskih Slovencev in Slovenk, kakor tudi sobratskih narodnih skupin, Hrvate, Srbe, Macedonce in Bolgare za pomoč Novi svobodni in enakopravnemu Jugoslaviju, ter bivajočim narodov na Balkanu.

Prosimo vsa društva in organizacije zgoraj imenovanih narodnih enot, da prečitajo naš apel na svojih rednih sejah. Nadalje napravimo tudi naše časopisje, da pričobi naš apel, ter da se ga pošlje ministru Marušiču in Cankarju v London, da se ga pošlje v Slovenijo bratu Vidmarju in Kidriču, kakor tudi maršalu Titu.

Sudbury dne 2. oktobra 1944.

Podpisani Slovenci in Slovenke.

J. Zakrajšek.

A. Gorše.

S. Gorše.

J. Gorše.

Odmev osvoboje-nja Beograda

(Iz strani 1)
koščke, prvikrat združena z omenjenimi narodi, kot enakopravna članica v borbi za obstoj in narodno osvobojevanje. Neizprosna črna doba, katera je objela ta del Evrope, vedno znan kot "sod smodnika", je obenem prisnela na površje nekaj novih in rešujočega za mnogo številna vprašanja na zunaj in tudi na znotraj. Sporazum in prijateljstvo med temi narodi, kot zagotovitev, da nadaljni obstoj. Toda ta zmaga ni prila takoj z laha. Jugoslavija je kravno plačala jo z tisoči svojih najboljših sinov in hčer.

Ni recimo težko zavzeti mesto, kadar imate na razpolago tisoče aeroplakov in velika skladisca hrane zadruste za leta. Toda kaj takega niso imeli Titovi vojaki. Imeli so srčnost in nezljomljivo voljo. Oni so z golimi rokami, močnim glasom narodne pesmi se borili pri Kozari, naskočili na Prozor v teku sedem dnevnih bitke. Oni so zmagali kljub pomaganju orožja, hrane in obleke ter pomanjkanju zdravil. Zmagali so edino zato, ker pravica je nepremagljiva in ne glede če se gre za njo v borbi na to stran Volge ali na oni kraj Donave. In ravno ta pravica je zdaj združila Jugoslavijo z svojo veliko zavezničo Rdečo Armodo.

Kakšni občutki spreletajo človeka ob tej priliki, ko je naša armada vred z Narodno-osvobodilno armando vkorakala v Beograd! Naša armada se je borila v najbolj črnih dni — težkih preizkušnjah — za narodno osvobojevanje in celo v dobi, ko je zločinski Mihajlović bil poveličevan v zapadnem tisku in nazival partizane "banditi", smo bili uverjeni da pride dan, ko se bo Rdeča Armoda spojila z Narodno-osvobodilno armando maršala Tita. Mi nismo slučajni posnetki Beograda, ampak tovariši v oružju in tovariši v srcu, kaj-

VABILO NA SEJO ODSEKA ZVEZE V TORONTOU

Redna seja odseka Zveze Kanadskih Slovencev se vrši v nedeljo dne 5. novembra ob 2 uri popoldne v dvorani 386 Ontario St., Toronto.

Tem potom pozivljamo vse člane in članice, kakor tudi one rojake in rojakinje, kateri žele pristopiti kot člani, da pridejo pravovčasno na sejo. Na dnevnem redu je razprava o šest mesičnih kampanji Zveze in bodoči kampanji Edinosti, katera prične z prvim januarjem in se konča z zadnjim februarjem 1945.

ODBOR

ZABAVA V ST. CATHARINES

Odsek Zveze Kanadskih Slovencev priredi zabavo pri dobro znanem rojaku John Cesarju, dne 4. novembra. Začetek ob 8 uri zvezcer.

Vabljeni so Slovenci in Slovenke, kakor tudi sobrate Hrvati, da se vdeleže. Čisti dobiček je namenjen za pomoč narodu v starem kraju.

ODBOR:

ti ta ponos ki je globoko v srcu vsakega Rdečearmeja, prinaša svobodo sveta, kot najdražje in največje darilo. Kajti ako vržemo le trenotno pregled za zarjavale škornje tisočev ki so koralci čez Beograd, tedaj se nam zjasni kaj zaprav pomeni zgodbina. Mi smo zgodbina in tudi gradimo zgodbino. Cel svet ve že zdaj ogromne žrtve smo položili v pa tudi našo vrednost. Celo v preteklosti so se ruski vojaki z odločnostjo uprli in so bili pripravljeni boriti se za svobodo brez strahu radi carske oblasti in njenih biričev, toda brez svoprašta napram drugim narodom.

Vse kar je ostalo Hitlerjeve "nove Evrope" je nekoliko poslopil na Dunaju, kamor se zatekajo prodanci Pavelič, Nedić, Rupnik in drugi in dokaj nervozni pričakujejo svojih poslednjih dni. Težko je za verjeti, da se Hitler počuti veseloga. Pariz, Bruselj sta osvobojevana in njima je sledil Beograd.

Hitlerjevi kanibali ne vedo katera vrata so bolj varna in katere barikade so močnejše!

Nemci beže iz bivšega Dusseldorfja proti vzhodu in od Koenigsberg-a proti zpadu. Zadnja vrata so podrti in nikakšni "Madzari" ne bodo rešili fašističnih kanibalov. Ropot sovjetskih tankov se sliši v Budapestu in so močnejša sila, kakor pa terorjem in nasiljem prevzeti oblast v madžarski prestolici. Energi dne bomo mirno proslavili zmago in z veseljem plesali komunistični ples. Za sedaj praznujemo ta dan z grmenjem naših topov. Hitimo da čimprej dovršimo delo. Kajti naposred, Beograd je le odskočni kamen na madžarsko prestolico.

Poglavitno pa je le eno mesto na katerem mislimo noč in dan. Naša vest ni vznešljena zato, da se mu približujemo. Nič manjši pa ni naš odpor zato ko vemo, da pridemo tja za gotovo. Ko pridemo tja — ta dan pa ni tako daleč — ne bomo rekli, da smo osvobodili Berlin. Dejali bomo pa z močnim glasom, da smo naposred rešili samih sebe in celega sveta, sramote, katera se je nekoč imenoval Berlin.

Z A P O M O Č V S T A R I K R A J

Toronto — Za pomoč v starj kraj so priložili iz Toronto, Frank Stružnik \$50.00, Matt Ferkul \$30.00, Martin Savor \$25.00, Mery Kosmrlj \$25.00, R. Zupan \$20.00, John Sporer \$15.00 in A. Kozlevčar \$10.00.

Iz Timmins, Tone Slak, \$50.00 in F. Anzeljc \$10.00. Rojak Frank Gergovič, je postal denarno nakaznico glavnemu odboru Sveta Kanadskih Južnih Slovanov iz Kupuskasing, Ont., v znesku nad \$1.700.00.

Omenjeni rojak je pred nedavnim poročal da je par Slovenc v Hrvatov v dočini naselbine, toda vsota priča, da je aktivno delal med drugimi narodnosti posebno med sobrati Ukrajinci in Rusi, kateri so mu šli na roko, da zbere gornjo vsoto.

Odbor: Živeli nam taki rojaki!

VABILO NA VINSKO TRGATEV

Odsek Zveze Kanadskih Slovencev v Kirkland Lake, predrei "Vinsko trgat" v nedeljo dne 12. novembra in sicer v prostorij rojaka George Medoš, 87 Wood St.